

Chang Yi este o renumită autoare de literatură pentru copii, de minoritate manciuriană, născută la Beijing, membră a Asociației internaționale a scriitorilor și ilustratorilor de carte pentru copii. Scrierile ei au apărut în „Tineri scriitori” și „Literatura în Beijing”, printre operele reprezentative numărându-se „Monștrii din Orașul Interzis”, „Convorbiri între monștrii din Orașul Interzis”, „Visele lui Li Kankan de la orele de studiu individual”, „Fabrica de ciocolată plină de secrete”. Seria de povești „Monștrii din Orașul Interzis” a fost selectată de Biroul de Stat pentru Presă, Publicație, Radio, Film și Televiziune în cadrul celei de-a II-a ediții drept Carte Recomandată de promovare în întreaga țară a remarcabilei culturi tradiționale chinezești; Biroul Național de Presă și Publicații o recomandă tinerilor printre cele 100 de Publicații Remarcabile din 2018; China Education News o include în Top 10 cărți pentru copii recomandate de profesori în 2017; la cea de-a V-a ediție a „Tinerilor Chinezi” este listată printre scrierile de excepție; site-ul Dangdang o menționează în lista de top a cărților pentru copii din 2017; proiectul „Reading in Guangzhou” o include în Top 10, fiind apreciată drept cea mai bună carte pentru copii din anul 2017 ș.a.

Ilustrator

Meme Lu este o ilustratoare independentă. Iubește pictura din copilărie și urmează cursuri universitare de pictură murală. Lucrează timp de mai mulți ani în cadrul unei edituri, ca editor de carte ilustrată, devenind mai târziu ilustratoare independentă. Lucrările ei au fost publicate de numeroase instituții de cultură și presă, cum ar fi Editura Literaturii Populare, Editura pentru Predarea Limbilor Străine și Cercetare, Editura pentru Copii din Beijing, Editura Tiantian, Editura Universității de Pedagogie din Guangxi, Phoenix Publishing Media Group ș.a.

Chang Yi

MONȘTRII DIN ORAȘUL INTERZIS

Judecata unicornului Xiezhi

Traducere din limba chineză
 de Ionela Voicu

Cuprins

Capitolul 1. În Orașul Interzis a venit o balenă.....	11
Capitolul 2. Agenda cu magnolii.....	27
Capitolul 3. Judecata unicornului Xiezhì.....	42
Capitolul 4. Cantina monștrilor.....	56
Capitolul 5. Problemele Zeului Orașului.....	72
Capitolul 6. Necazurile calului celest Tianma.....	89
Capitolul 7. Caligraful.....	104
Capitolul 8. Legenda celor cinci monștri veninoși.....	120
Capitolul 9. Vrajitorul și cioara.....	133
Capitolul 10. Nobilul din Grădina Imperială.....	148

Judecata unicornului Xiezhì

Capitolul 1

În Orașul Interzis a venit o balenă

Este o seară posomorâtă și umedă de aprilie, plouă torențial. Apa se scurge pe zidurile roșii ale Orașului Interzis. Trec prin perdeaua de ploaie ce curge la streșini. Tot ce pot vedea e cerul pavat de nori negri și groși.

Brusc, suflă o rafală de vânt și se face și mai întuneric.

Aprind lampa și mă uit pe telefon să văd cât e ceasul. E încă devreme, cum de s-a întunecat așa, dintr-odată? Mă ridic în picioare și privesc cerul pe fereastră. Dar ce să vezi, curtea de la biroul mamei parcă-i acoperită cu un capac mare, deasupra e totul negru și apăsător, nu vezi nimic.

Simt ceva călduț pe piept. Îmi plec capul și văd cum cerceul cu nestemată străvezie împrăștie o lumină diafană.

Ce se întâmplă?

Ies, ploaia s-a oprit pe nesimțite. Mai adineauri răpăia de zor și dintr-odată s-a oprit. Ce să mai zic de ploaie, nu mai e nici fir de vânt. În mijlocul întunericului, nu se clatină nicio frunză, nu se aude țipenie, zici că lumea toată s-a oprit în loc.

– Ce ciudat... mormăi eu cu glas încet.

Curtea e cufundată într-o liniște neobișnuită. E prea multă liniște. Intuiția îmi spune: primejdia se apropie.

Traversez curtea iute de parcă zbor, dar când deschid poarta, înmărmuresc.

În fața ochilor îmi apare o imagine insolită: afară din curte continuă să plouă cu găleata, însă în interior e liniște deplină, nu-i strop de ploaie.

Trag adânc în piept o gură de aer rece. Ce vrăjitor face această vrăjitorie? Să fie curtea blestemată? Sau sunt întâmplările interesante de care spunea Zâna Vulpe? Și, fără să vreau, strâng în pumn nestemata străvezie care-mi atârna la gât.

Un fulger luminos brăzdează cerul, moment în care bag de seamă că pe jos e o umbră uriașă, în formă de semicerc. Ridic capul uimită. Cerule! Dar ce e aceasta?

Chiar deasupra capului meu, a apărut o insuliță plutitoare! Insulița ține de ploaie asemenea unei umbrele uriașe.

Privesc mai cu atenție și observ că nu e o insulă. Cerule, e o balenă! Balena mă ațintește cu ochii ei mititei, fără să clipească.

În Orașul Interzis a venit în zbor o balenă! Dacă n-aș vedea cu ochii mei, nici c-aș crede. Cum s-a ridicat în văzduh o balenă așa de mare și de grea? Balena poate trăi și dacă iese din mare? De ce a venit în Orașul Interzis? Îmi răsare în minte un șir de întrebări.

Trag o sperietură de moarte. Rămân pironită locului, privind această creatură uriașă. E prima dată când văd o balenă adevărată.

– I se mișcă ochii, se aude o voce subțire. Câteva pisici au venit pe nesimțite la picioarele mele.

– V-am zis că e vie, altfel cine ar fi putut face un balon atât de mare? zice și o pisică alb cu negru. Dar de ce stă aici și nu se mai mișcă?

– Ce-ar fi să ne ducem mai aproape s-o vedem? propune o pisică albă.

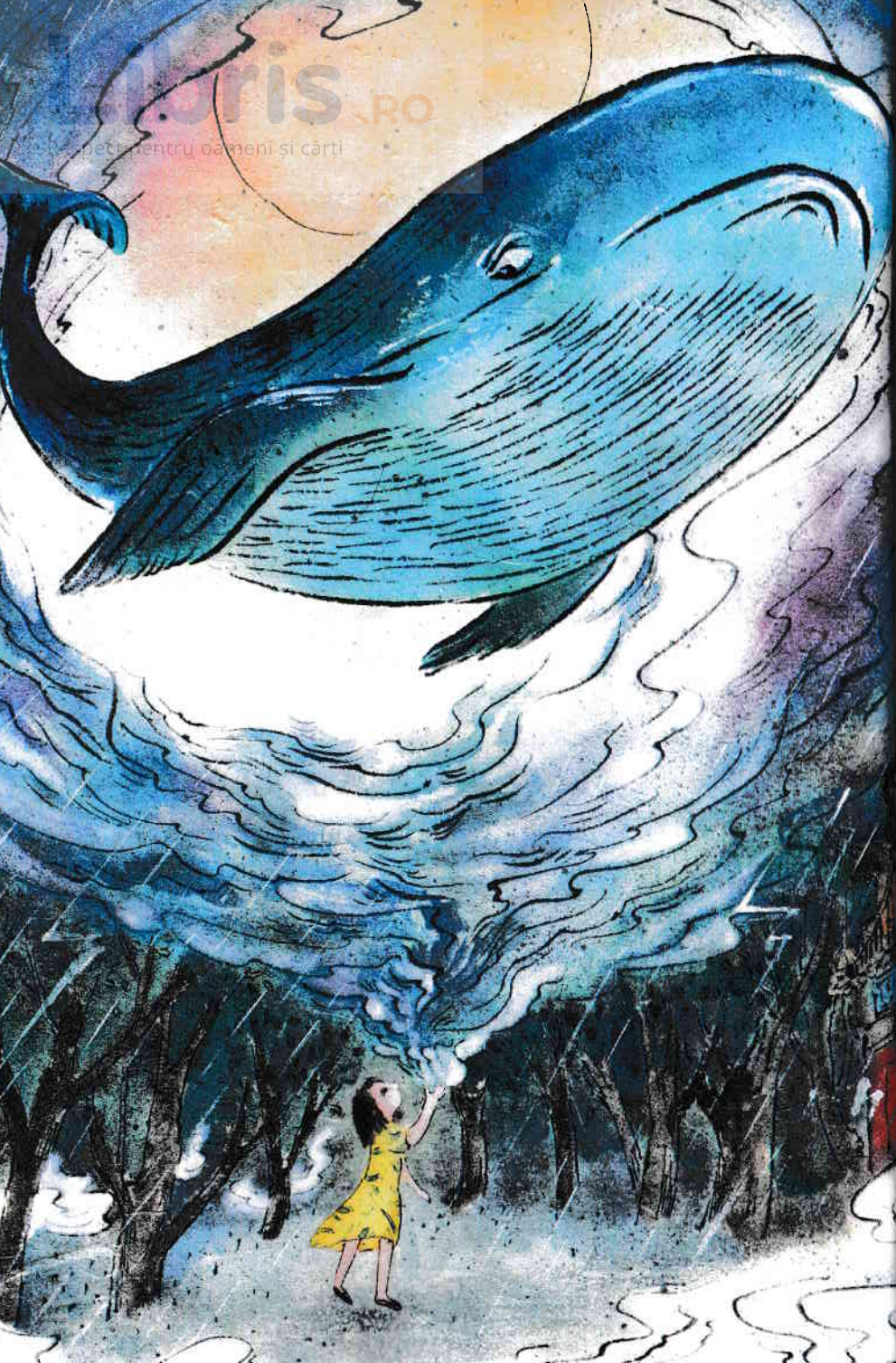
Pisicile se îmbulzesc să se cațăre pe zid, apoi sar pe acoperiș și privesc în sus.

– E o balenă adevărată? E mult mai mare decât îmi imaginam! se miră una dintre pisici.

– De-ar fi s-o mâncăm, n-o dăm gata nici într-un an, înfulecând cât ne țin burțile, zice însoțitoarea ei.

Pisicile dau toate din cap una după alta și se ling pe bot.

Chiar în acel moment, balena din cer începe să se miște și să freacă neconținut din buze. Balena prinde grai:

– Mă scuzați, aici este Orașul Interzis? Cum deschide balena gura, pisicile, „zvârr”, o iau iute la sănătoasa.

Mă uit în sus la balenă, acum am rămas numai eu să-i răspund la întrebare.

– Da... aici e.

– Ce bine, zice balena cu un aer mulțumit, după care întreabă: Știți cumva unde e monstrul Pu?

– Monstrul Pu? fac eu ochii mari. Cine este monstrul Pu?

– Nu-l știți pe marele monstru Pu? se uită balena la mine uimită.

Scutur din cap. Cunosc mulți monștri în Orașul Interzis, dar n-am auzit de nici unul pe nume Pu.

– Cum arată?

– Aduce puțin cu dragonul, dar e mult mai slab, nu are coadă de dragon, în schimb are patru gheare puternice. Stă mereu cu spinarea arcuită și cu capul în jos, așa-i place lui, îmi răspunde în șoaptă balena.

Mă gândesc bine, chiar n-am întâlnit un monstru care să arate așa și nici măcar n-am auzit de el.

– Tipul acesta m-a păcălit, mormăie balena. Mi-a zis că e un monstru faimos în Beijing.

Văzând că balena e totuși blândă, încep să respir și eu ușurată.

– Monstrul Pu despre care vorbiți locuiește în Orașul Interzis? o întreb eu.

Balena îmi răspunde:

– Pe vremea când trăia împăratul, eu și cu el am locuit în Orașul Interzis. Dar acum nu mai stăm aici.

– Atunci, de ce ai venit să-l cauți aici?

Balena oftează mai întâi, apoi îmi răspunde:

– Pentru că a dispărut din Turnul cu Clopot.

Și începe să-mi spună povestea ei și a monstrului Pu.

De fapt, balena este ciocanul din lemn cu care se bate clopotul din Turnul cu Clopot, iar monstrul Pu, care a dispărut, este agățătoarea clopotului de aramă. În fapt, acesta este unul dintre fiii Dragonului, pe vremuri a viețuit în mare. Are un glas răsunător și îi place să cânte. Deși este fiul Dragonului, monstrul Pu este extrem de fricos. Se teme îndeosebi de balena uriașă și țipă fără să se mai oprească de câte ori o întâlnește.

Cu câteva secole în urmă, trecând prin Beijing, monstrului Pu i-a venit chef de joacă. Avea obiceiul să țipe de câteva ori când oamenii dormeau sau nu erau atenți, căci îl amuzau teribil figurile lor speriate. Auzind despre farsele monstrului Pu, împăratul Yongle din dinastia Ming l-a trimis pe Yao, sfetnicul său militar, să-l prindă. Se spune că sfetnicul Yao a fost un călugăr strașnic. Printr-o metodă necunoscută, el reușește să-l captureze pe monstrul Pu. Apoi, cunoscându-i abilitățile, îl transformă în agățătoarea care protejează clopotul din turn, iar ciocanul cu care se bate clopotul îl face în formă de balenă.

În acele vremuri, nu existau ceasuri sau telefoane, locuitorii Beijingului știau cât e ora auzind sunetul clopotului.

Cum monstrul Pu se teme de balenă, de câte ori ciocanul în formă de balenă izbește în clopot, acesta începe să scoată țipete puternice și răsunătoare, dând astfel ora exactă pentru locuitorii din Beijing.

În dinastia Qing, împăratul a adus clopotul cel mare protejat de monstrul Pu la Poarta de Miazăzi a Orașului Interzis. De fiecare dată când mergea la curte, se bătea în acest clopot, anunțându-i astfel pe dregători să intre în audiență la împărat. Prin urmare, în acea perioadă, monstrul Pu și balena au venit în Orașul Interzis și s-au întors în Turnul cu Clopot odată cu plecarea ultimului împărat. În zilele noastre, nu se mai bate clopotul pentru a da ora exactă, însă, în fiecare an, de Sărbătoarea Primăverii, oamenii lovesc cu ciocanul de lemn în clopotul mare protejat de monstrul Pu, rugându-se, prin țipătul lui răsunător, ca toate să meargă bine în noul an.

Cu două zile în urmă, monstrul Pu, care îi ține companie balenei de câteva secole, a dispărut dintr-odată. Fără agățătoare, oricât ar lovi balena în clopot, acesta scoate numai un sunet înăbușit.

Fără monstrul Pu, balena nu mai are cu cine vorbi și se simte extrem de singură. Așa că, profitând de ziua ploioasă, s-a hotărât să coboare din turn. A zburat ceva vreme pe deasupra Beijingului, a văzut clădiri înalte și ciudate, râuri și lacuri secate, mașini metalice îmbulzindu-se pe străzi, numai pe monstrul Pu nu l-a zărit nicăieri.

– În cele din urmă, m-am gândit că, fiind fiul Dragonului, poate a venit în Orașul Interzis să-și caute tatăl și frații. Așa am ajuns aici, spune balena.

Dau din cap. Carevasăzică, balena dinaintea mea nu-i alta decât ciocanul de lemn cu care se bate clopotul din turn.

Balena mă întreabă:

– Sunteți administratorul Orașului Interzis?

Îi răspund, scuturând din cap:

– Mama mea lucrează aici, în fiecare zi după orele de la școală vin la ea. Numele meu este Li Ploicica, mă bucur să întâlnesc o balenă adevărată.

– Li Ploicica, îmi place acest nume, zice balena. L-ai văzut cumva zilele acestea pe monstrul Pu, prietenul meu? Mă gândesc bine, ieri și alaltăieri n-am venit în Orașul Interzis să mă joc, azi după ore când am venit a început ploaia. Nu cumva monstrul Pu a venit în Orașul Interzis în perioada când eu nu am fost aici?

– Deși nu l-am văzut, aș vrea să te ajut să-l găsești, îi răspund eu.

Balena mă întreabă, clipind:

– Cum să dăm de el?

– Îi voi întreba mai întâi pe prietenii mei! Numai ce termin de zis și într-o clipă sunt pe spatele balenei. Nici eu nu știu cum am urcat sus pe spatele uriaș și lunecos al

ei. Acum sunt călare pe ea, privesc de sus Orașul Interzis, bălăbănind din picioare.

– Te iau în spate, așa ajungem mai repede, zice balena. Fie că-l găsesc sau nu, mâine în zori trebuie să mă întorc la Turnul cu Clopot.

Și, sfârșind de zis, balena plutește în văzduh precum un zepelin, îndreptându-se ferm în direcția indicată de mine.

Zburăm mai întâi până la Pavilionul Comorilor. De fiecare dată când vreau să aflu ceva, gândul mi se duce prima dată la pisica Floare-de-Prun.

Strig tare la Floare-de-Prun de pe spatele balenei. Nu după mult timp, toate pisicile sălbatice vin fuga pe acoperișul Pavilionului Comorilor, toate își îndreaptă privirile țintă spre mine și spre balena pe care stau.

- Ce monstru este acesta?
- Prostănaco, e o balenă!
- Balenă? Mănâncă pisici?
- Noi, pisicile, mâncăm pești!
- E ditamai, o fi mai prostovană?

Pisicile dezbat de zor despre balena din fața lor.

În cele din urmă apare și Floare-de-Prun. E foarte nedumerită când mă vede cu balena.

- Te-a răpit creatura aceasta? Miau -, mă întreabă Floare-de-Prun.

Mă plec de pe spatele balenei și-i răspund:

- Nu vorbi prostii, este noua mea prietenă - balena din Turnul cu Clopot.

- E bine atunci, respiră ușurată Floare-de-Prun. Căci n-aveam cum să te ajut dacă te răpea. Creatura aceasta e ditai namila. Miau -

- Eu n-am nevoie de ajutorul tău, însă prietena mea are, îi zic eu. Ea îl caută pe monstrul Pu. Ați văzut recent în Orașul Interzis un monstru ciudat?

- Mie toți monștrii îmi par ciudați. Miau -, replică Floare-de-Prun. Dar reia imediat: Acum că întrebi, mi-am amintit că am auzit pe cineva spunând că a văzut la intrarea în Sala Orânduirii Apelor un monstru mititel de statură. De obicei, monștrii din Orașul Interzis sunt destul de mari, așa că acesta a atras atenția.

- Adevărat? se grăbește balena să întrebe. Cum arăta?

- Păi tot cam la fel, îi răspunde Floare-de-Prun. Asemănător cu Dragonul, se zice că n-ar avea coadă...

Balena nu mai așteaptă să-și ducă pisica vorba până la capăt, zice un „Mulțumesc!” și pornește cu mine în zbor spre nord-vest. Sala Orânduirii Apelor se află în Turnul Depărtărilor. În timpurile străvechi, era locul în care împăratul chema ploile.

Pe nesimțite, ploaia s-a oprit, norii negri s-au împrăștiat, iar luna și-a ițit chipul.

În fața Turnului Depărtărilor e o liniște deplină. La lumina lunii, zărim un monstru tolănit pe pământul jilav. Sforăie. Dar spre deosebire de spusele Florii-de-Prun, monstrul acesta nu-i așa mic de statură.

Îmi dau drumul și alunec de pe spatele balenei.

Oare de ce îmi pare cunoscut acest monstru? Cu cap de dragon, o cochilie de melc imensă în spate. Stai, acesta nu-i altul decât melcul Jiaotu!

- Hei! Trezește-te! strig eu, așezându-mă pe vine și trăgându-l de barbă.

Melcul Jiaotu deschide ochii mormăind.

- Tu ești, Li Ploicica! Mă și gândeam cine îndrăznește să mă tragă de barbă.

Melcul cascadează și se ridică.

- Cum de dormi aici? îl întreb eu curioasă.

Jiaotu este un monstru căruia îi place liniștea, urăște să plece în vizite. Stă de obicei la Poarta Glorioasă de Răsărit și nu se dă dus de acolo niciun pas.